

CXLIX.

Forflag til Lov

angaende

Behandlingen af den Landsfognene paa Bornholm tillagte Andeel i Udmarksjorderne.

(Saaledes som vedtaget ved 3die Behandling i Rigsdagens Folkething den 1ste Februar 1866).

Lovforflaget er overeensstemmende med det Folkethinget fra Landstinget under 9de Januar d. A. overfendte, i Tillæg A. Sp. 1311—1314 indførte, dog med følgende Forandringer:

1) at § 2 er affattet saaledes:

„Saafremt Nogen af et Sogns Beboere maatte ansee sig berettiget til at erholde udlagt som Eiendom en Deel af den Sognet tillagte Anpart i Udmarksjorderne, har han, under Fortabelse af sin formeentlige Ret, inden den 1ste Mai 1866 at gjøre Anmeldelse til Sogneforstanderskabet om, at han agter at gjøre den gjældende ad retslig Veie.

Eihvert af Bornholms Sogneforstanderskaber er pligtigt til inden den 15de Mai at gjøre Indberetning gjennem Amtmanden til Justitsministeriet, om og hvorvidt Nogen i Sognet saaledes maatte have anmeldt at ville gjøre retsligt Krav paa særlig Andeel i Udmarksjorden. Til Afgjørelse af de anmeldte Krav bestikker Kongen da en Commission, bestaaende af 5 Medlemmer. Meddelelse herom bliver uden Ophold igjennem Amtet at

gjøre til vedkommende Sogneforstanderskaber, som ville have at opfordre dem i Sognet, der have anmeldt, at de agte at gjøre deres formeentlige Ret gjældende ad retslig Veie, til inden 6 Uger for Sogneforstanderskabet, under Fortabelse af deres Ret, at godtgjøre, at de have tilfattet Amtmanden deres Andragender om Sagens Fremme.

Saa snart disse Andragender ere komne Commissionen ihænde, har den i hvert Sogn for sig, hvor der af Nogen er reist Sag i den omhandlede Henseende, først at søge at tilvejebringe mindelig Overenskomst, om fornødent ved Forhandling med Sogneforstanderskabet og samtlige Sognets faste Beboere, saavel Hartkornseiere som Huusmænd. Dypnaes mindelig Overenskomst ikke, bliver Sagen, efterat der har været givet Parterne — hvortil henføres ikke blot de enkelte Beboere i Sognet, der maatte formene at have forskjellige Interesser og Rettigheder at gjøre gjældende, men tillige Sogneforstanderskabet paa Communens Vegne — Leilighed til at fremsætte og begrunde deres Paastande under en saavidt muligt summarisk Proces, af Commissionen endelig at afgjøre